

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92606/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Војислав Милаковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Бачкој Паланци Прр 21/2019 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци Прр 21/2019 од 21.10.2020. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења за неимовинску штету због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са затезном каматом почев од првостепеног пресуђења до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу преко досуђеног износа од 500 евра до траженог износа од 3.000 евра тужбени захтев одбијен као неоснован.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу Вишем суду у Новом Саду.

Захтевом од 04.06.2021. године, Виши суд у Новом Саду је предложио да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежан суд за поступање у овом предмету. Као разлог за делегацију другом суду навео је да је жалба поднета управо оном суду који је по наводима тужбе проузроковао штету тужиоцу услед незаконитог поступања (утврђена је повреда права на суђење у разумном року у предмету тог суда Гж 4498/17). Захтев за делегацију надлежности суд је засновао на члану 62. став 1. и 8. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози. Према ставу 8. истог члана захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Имајући у виду да је против пресуде којем је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца за накнаду неимовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Новом Саду Гж 4498/17, а који суд би требало да одлучује и о изјављеној жалби, Врховни касациони суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године..., „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је Врховни касациони суд одредио Виши суд у Панчеву за одлучивање о изјављеној жалби.

На основу члана 62. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић